

nants saben que Granollers es una Vila morta, y no pot influir ni s'ha de comptar am res per part d'ella quan sia precis donar mostres de virilitat ó simplement de civisme y cultura.

¿Qué'n podem esperar d'una direcció política y social de semblants qualitats? Res, enterament pera'l bé de nostra Vila ni pel millorament de nostres veïns.

Cal rompre de cop ab aquests motllos vells; y com mes amunt he dit, encare crec que existeixen homes enters y convensuts que accionarán de conformitat am lo que diuen y que'ns ajudarán en la tasca empresa en pró de la cultura y del benestar de Granollers.

Ab aquest fi en nom de nostres amichs y companys preguem al simpàtic y digníssim president del «Casino» y regidor senyor Coma perque exposi el seu judici respecte als nostres desitjos que son:

Que vosté per ostentar dos càrrecs molt honorables y pels molts coneixements justificats, sigui el primer en donar la nota humanista d' il·lustrar per medi de succesives conferencies una vegada á la setmana desde'l saló del «Casino» al poble de Granollers.

Preparada la opinió pública per la seva má mestra podrem concretar allavors les materies sobre les que podria desarrollar sos temas el conferenciant á gust de tots y en forma de *cursets*. An aquest fi existeixen las Cátedras d'en Pere Grau y las del Institut d'Estudis Universitaris Catalans disposadas sempre á tota mena de sacrificis per l'altruisme y'l desarrollo de la cultura per tot Catalunya.

Si som escoltats pel senyor Co-

ma, al ferho, posarém el primer bastiment per la cultura dels obrers aont se farán esperits cultes y oberts á la civilitat que'ls allissonará en els principis sanitosos de pensar ab uu demá esplendorós pel nostre poble.

Si aixó's fá tingui la seguretad el senyor Coma que la joventut de Granollers es redressará plena d'entusiasme y d'ideals y amb unió franca y sincera, procurarà cada hù dintre del seu programa, portar una regeneració cultural á la nostra Vila, que's dirá: «Tots per Granollers».

■ | Despertar á tiempo | ■

Creí poco menos que imposible vuestro *despertar*.

Se me antojó crónica la apatía en que os hallabais sumidos; más llega á mí el primer número de un periódico vuestro, jóven en un todo, y que viene á rectificar mi aserto.

Ya os supongo impuestos de voluntad y constancia para arrosstrar y hacer frente á las dificultades con que tropezaréis en principio; ellas no deben arredraros, al contrario han de ser el paliativo que os dé ánimo y bríos para realizar con éxito vuestra obra.

Ese pequeño sacrificio que os imponéis ahora, no quedará sin compensación.

Vosotros tendréis que ser —indiscutiblemente— mañana, los directores del pueblo en lo que á Política y Administración se refiere.

Los beneficios y mejoras que vuestra gestión le proporcione serán debidos en su mayor parte á la actividad y estudios desarro-